

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/47/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312203465
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4312203465.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: R. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., W. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený HKP Legal, s. r. o. so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 1.993,90 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 12. decembra 2012, č. k. 12C/115/2012-99, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 22,32 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne - Spotrebiteľskému združeniu OSA náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 237,41 eura na účet právneho zástupcu advokátskej kancelárie HKP Legal, s. r. o., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 137, § 151 ods. 1, 3, § 149 ods. 1, § 146 ods. 1 písm. c), § 146 ods. 2, § 160 ods. 1, § 167 ods. 2 OSP, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 2, § 14 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení zmien a doplnkov, ako aj poukazom na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. 04. 2012, sp. zn. 17Co/91/2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/87/2012 a uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 31. augusta 2012, sp. zn. 9Co/228/2012. Konštatoval, že navrhovateľ procesným spôsobom zavinil zastavenie konania, keď bez uvedenia dôvodu vzal svoj návrh späť, teda k späťvzatiu návrhu nedošlo pre správanie odporkyne. S poukazom na uvedené dospel k právnomu záveru, že odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyne mali v konaní úspech, a preto im podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP vzniklo právo na náhradu trov konania. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože si náhradu trov konania neuplatnila a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania vo výške 237,41 eura, pozostávajúcu z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a podanie odporu zo dňa 04. 07. 2012) á 91,29 eura (tarifná hodnota veci predstavovala sumu 1.993,90 eura) + 2x 7,63 eura režijný paušál + 20% DPH v sume 39,57 eura, podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania neprizná. Vytýkal súdu nesprávne právne posúdenie veci, poukazujúc na to, že cieľom Spotrebiteľského združenia OSA je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka, a preto vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Rovnako poukázal aj na skutočnosť, že podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie a dodal, že podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. združenie na ochranu spotrebiteľa má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, ktoré závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co 26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Zdôraznil, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného považoval za zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemalo žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše mal za to, že vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Dodal, že rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí pod sp. zn. 6Co/141/2012. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, hodnotil za zbytočné navyšovanie trov konania a navodzovanie dojmu, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný názor zastal aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí pod sp. zn. 17Co/91/2012. Z uvedených dôvodov potom dospel k záveru, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 OSP. Vyslovil názor, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi nedochádza k porušeniu základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené (nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/03, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/100/2012). K námietkam vedľajšieho účastníka ohľadom priznania trov konania uviedol, že združenie odporkyňu v konaní nezastupuje, preto nemôže argumentovať ani ustanovením § 137 OSP, Chartou základných práv EÚ, ako ani rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ. Z vyššie uvedených dôvodov považoval právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne. V podanom odvolaní si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22,10 eura s DPH.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporkyne a uviedol, že do konania vstúpil oznámením, ktorým zároveň vzniesol námietku premlčania obsahujúcu relevantnú právnu argumentáciu, ktorá mala preukázateľne za následok späťvzatie návrhu na začatie konania. Dodal, že námietka premlčania pritom nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť daná ani zo strany súdu. Bez právneho posúdenia veci a bez vzniesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté, pričom považoval za možné a aj pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný obdobne, ako boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré navyše obsahovali aj neprijateľné podmienky. Okrem toho zastal názor, že pokiaľ by súd chcel aplikovať argumenty navrhovateľa na všetky konania, nemohol by pre prípad plného úspechu navrhovateľa v konaní priznať navrhovateľovi náhradu trov konania, pretože navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou, ktorá skupuje pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv a samotný navrhovateľ je v konaniach zastúpený advokátom, na základe čoho si navrhovateľ v konaniach uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia, pričom právny zástupca navrhovateľa taktiež používa pre množstvo prípadov štruktúrou aj právnu argumentáciu podobné podania. Vzhľadom na uvedené považoval argumentáciu navrhovateľa za tendenčnú a irelevantnú. Ustálil, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi, pretože je nepochybné, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania súdom bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom. Zároveň považoval za nepochybné, že navrhovateľ sa od počiatku konania spoliehal na právnu negramotnosť spotrebiteľov a neúspech v konaní mu privodilo až vzniesenie námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka. To podľa neho znamenalo, že odporkyňa bola v konaní úspešná vďaka úkonu vedľajšieho účastníka. Vo svojom vyjadrení poukázal aj na ustanovenia § 93 ods. 2, 3, 4 OSP, § 3 ods. 4, 5, § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj na skutočnosť, že

spotrebiteľské združenie OSA je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov a prejednávajúca právna vec je typickým spotrebiteľským sporom. V kontexte uvedeného považoval stanovisko navrhovateľa popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za účelové a zjavne nesprávne. Výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, považoval nielen za absurdný, ale najmä za odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ. S poukazom na rozhodnutia krajských súdov ustálil, že vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. Dodal pritom, že právo na zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom jasne deklaruje aj Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22. 12. 2010, vo veci C-279/09. Okrem toho bol toho názoru, že v predmetnom konaní neexistoval ani dôvod na aplikáciu § 150 OSP. Vzhľadom na uvedené, v prípade, ak by sa odvolací súd stotožnil s názorom navrhovateľa, žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP pred vydaním rozhodnutia konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - ako o predbežnej otázke. Okrem toho žiadal odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 54,77 eura s DPH za jeden úkon právnej služby.

Odporkyňa písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nepodala.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Z obsahu podaného návrhu navrhovateľa a z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa ním proti odporkyňi domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by jej súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.993,90 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,76 eura a s ročným úrokom z omeškania 9% zo sumy 972,77 eura od 24. 05. 2011 do zaplataenia a trovy konania. V žalobnom návrhu navrhovateľ uviedol, že postupca a odporkyňa uzatvorili dňa 24. 02. 2003 Zmluvu č. 221532967, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Vzhľadom na to, že odporkyňa neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť, postupca od Zmluvy odstúpil a odporkyňu vyzval na úhradu dlžnej sumy.

Následne súd prvého stupňa vydal platobný rozkaz zo dňa 18. 04. 2012, č. k. 11Ro/68/2012-28, ktorý odporkyňa prevzala dňa 12. 07. 2012.

Dňa 27. 04. 2012 oznámil vstup do konania vedľajší účastník - Spotrebiteľské združenie OSA, ktorý zároveň požiadal i o doručenie návrhu na začatie konania a vzniesol námietku premlčania. Súd prvého stupňa o vstupe vedľajšieho účastníka informoval nielen odporkyňu, ale aj právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý oznámenie prevzal dňa 22. 06. 2012. Na základe predmetného oznámenia navrhovateľ požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k vznesenej námietke vedľajšieho účastníka. Medzitým dňa 09. 07. 2012 bol súdu prvého stupňa doručený odpor vedľajšieho účastníka na strane odporkyne (t.j. v lehote na podanie odporu odporkyne) a vec bola prevedená do oddelenia občianskoprávných vecí. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 26. 07. 2012, navrhovateľ vzal svoj návrh v celom rozsahu späť, konanie žiadal zastaviť, vrátiť súdny poplatok za návrh a o trovách vedľajšieho účastníka navrhol rozhodnúť v zmysle § 150 OSP. O späťvzatie návrhu prvostupňový súd rozhodol uznesením zo dňa 20. augusta 2012, č. k. 12C/115/2012-85 tak, že platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Levice dňa 18. 04. 2012, č. k. 11Ro/68/2012-28 zrušil, konanie vo veci zastavil, navrhovateľovi prostredníctvom Daňového úradu Bratislava vrátil súdny poplatok vo výške 112,87 eura (krátený o 6,63 eura), o trovách konania si vymienil rozhodnúť samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia, čo urobil napadnutým uznesením.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pod pojem každý spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby, akým spôsobom si toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatnil, ale musí počítať s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Ak došlo k zastaveniu konania (napríklad podľa ustanovenia § 96 ods. 1 OSP v prípade, že navrhovateľ vzal účinne späť návrh na začatie konania), nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Len výnimočne možno (§ 146 ods. 2 OSP) uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne.

K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden druh prípadov: zastavenie konania po späťvzátí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petitom domáhal.

Povinnosť hradiť trovy konania sa môže v jednotlivých prípadoch javiť ako neprimerane tvrdá. Ustanovenie § 150 odsek 1 OSP preto umožňuje súdu, aby v takýchto výnimočných prípadoch z dôvodu hodného osobitného zreteľa účastníkom, vedľajším účastníkom alebo štátu, ktorí by inak mali právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Keďže toto ustanovenie negatívne dopadá na účastníka, ktorý by mal inak právo na náhradu trov konania, jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade súd musí prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné

pomery všetkých účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť hradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím tohto výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy tiež treba brať také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadať na postoj účastníkov v konaní. Súd teda musí starostlivo posúdiť okolnosti konkrétneho prípadu.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne postupoval, keď na uvedený prípad neaplikoval navrhovateľom v odvolaní namietané ustanovenie § 150 ods. 1 OSP. Je totiž nesporné, že v súdnej veci došlo k späťvzatiu návrhu bez toho, aby odporkyňa nárok navrhovateľa splnila, a preto súd prvého stupňa správne podľa § 146 ods. 2 OSP zaviazal navrhovateľa nahradiť druhej strane náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložila na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. Tvrdenia navrhovateľa o tom, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, nemožno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, a preto neprichádza do úvahy aplikácia § 150 OSP. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu odvolací súd má za to, že dôvody uvádzané navrhovateľom nie sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa podľa § 150 OSP.

Keďže súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania, odvolací súd považuje jeho rozhodnutie za správne. S poukazom na ustanovenie § 93 ods. 4 OSP, ktoré výslovne ustanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, je podľa odvolacieho súdu možné v tejto veci vyvodiť záver, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov konania, ale len v tých prípadoch, kedy právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporuje. Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa, zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Vedľajšiemu účastníkovi umožňuje vstúpiť do konania ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 OSP a to i z vlastného podnetu, pričom vstup vedľajšieho účastníka navrhovateľ nenamietal. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Uvedené zákonné ustanovenie, ale ani čl. 47 ods. 2 Ústavy SR nevyklučuje, aby aj združenie na ochranu spotrebiteľa bolo zastúpené advokátom. Vychádzajúc z uvedeného je preto potrebné dospieť k záveru, že vedľajší účastník má v zásade právo na náhradu trov konania, avšak vždy je potrebné posudzovať účelnosť trov právneho zastúpenia v každom individuálnom prípade. V danom prípade odvolací súd videl účelnosť vynaložených trov už v samotnom charaktere vedľajšieho účastníctva, keď vedľajší účastník vstúpil v danom konkrétnom prípade do konania za účelom ochrany práv spotrebiteľa. Účelnosť vynaložených trov odvolací súd videl i v tom, že práve v dôsledku úspešne vznesenej námietky premlčania zobral navrhovateľ svoj návrh späť a došlo k zastaveniu konania. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne určil výšku náhrady trov konania v sume 237,41 eura, pozostávajúcu z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie veci a podanie odporu) po 91,29 eura podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z., režijného paušálu za 2 úkony po 7,63 eura podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky a 20% DPH podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnej odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v odvolacom konaní jej žiadne trovy nevznikli.

Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP náhradu trov odvolacieho konania v sume 22,32 eura, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k procesnému odvolaniu) v sume 10,79 eura podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z., režijného paušálu 7,81 eura podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky a 20% DPH v sume 3,72 eura podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky. Základom pre výpočet náhrady trov odvolacieho konania bol predmet odvolacieho konania, teda suma 237,41 eura.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.